

!!! JOSE LUIS, EMILIO, YOLANDA, NOSALTRES NO OBLIDEM !!!

Pel proper dia 11 de desembre ha estat convocada una JORNADA DE LLUITA en record d'Emilio Martinez, José Luis Montañés i Yolanda González. Els seus assassinats de cap manera poden ésser abandonats al record o a la nostàlgia. No sols perquè cal que en la memòria de totes les persones que lluiten per la llibertat i contra l'opressió restin sempre presents els qui han mort, sinó perquè cal no oblidar cap ni un dels crims que les classes dominants han comés contra el poble. I aquests són uns crims que no han passat a la història. No sols perquè els assassins encara són lliures, sinó perquè les causes polítiques que van ocasionar les seves morts són ben presents.

Què ha passat amb la LAU contra la qual lluitaven Emilio, José Luis i Yolanda?. La LAU ha seguit la seva marxa al Parlament. La LAU segueix pràcticament inalterada: autoritza la privatització de la Universitat —la dreta no sols la vol privada sinó subvencionada amb els diners públics, i ara, a més a més, algú sector d'UCD fent un esforç de coherència voldria que no se la considerés un "Servei Públic"—, augmenta la selectivitat, etc. En definitiva dibuixa una Universitat elitista per a les classes dominants. Les modificacions que tan irriuen a la dreta d'UCD no varien substancialment el model previst.

Aquestes modificacions són la resposta del Govern a la lluita estudiant del curs passat, són conseqüència de la pressió de les mobilitzacions.

I aquestes modificacions haurien estat més grans, si l'esquerra parlamentària hagués col·laborat amb la lluita dels estudiants, s'hagués negat a legitimar amb la seva presència una llei tan favorable a la dreta. Es justament l'actitud d'aquesta esquerra reformista, sempre reàcia a afrontar el combat contra la dreta a fons i amb totes les seves conseqüències (emprant l'arma de la lluita popular), la que dona força a la dreta més reaccionària, la que li dona seguretat política suficient per a poder exigir la supressió dels pocs elements democràtics que té la LAU.

L'esquerra reformista, el PSC-PSOE i el PSUC-PCE, no tenen autoritat política i moral per convèncer el conjunt dels estudiants de que han defensat les reivindicacions del Moviment Estudiant, en lloc de cercar des del primer moment el consens, l'acord amb la dreta. I precisament per això, tampoc tenen la força política per impedir que la dreta d'UCD elimini les esmenes que s'han aconseguit introduir a la LAU.

Allò que més tem la dreta, justament es la mobilització popular organitzada, la lluita que apunta contra els objectius de la seva política. I això fou la lluita de l'any passat contra la LAU. Una lluita que apuntava també a impedir que el Govern trobés la col·laboració de l'esquerra parlamentària, amb l'exigència de la retirada dels parlamentaris d'esquerra de la discussió —una exigència que sols acomplí Fernando Sagasta—. Això és el que realment tem la dreta, i això és el que no vol fer l'esquerra reformista.

Els mateixos assassinats de José Luis, Emilio i Yolanda són conseqüència de la por de la dreta a la lluita popular. Foren un intent per part de les forces reaccionaries de parar la lluita mitjançant la repressió. Però aquests assassinats no s'haurien produït sense que al nostre país hi hagués un clima d'autèntica tolerància envers els assassins de la dreta, portin o no uniforme. La prova més clara d'això és que els policies responsables de les morts d'Emilio i José Luis no han estat processats malgrat les evidències existents en contra d'ells.

Aquesta tolerància envers la dreta és "compensada" per una situació cada cop més repressiva envers l'esquerra. La "Ley de Seguridad Ciudadana", autèntica Carta Magna de la Tortura, l'arbitrarietat de l'imperi policial sense fronteres, ha estat aprovada amb el vot afirmatiu dels parlamentaris d'esquerra. Mentrestant Amnistia Internacional publica un informe que demostra que el problema de la tortura a l'Estat espanyol no és cosa de quatre casos isolats (com pretenen els reformistes) sinó que és quelcom consubstancial a l'actuació policial. Assassins a sou de la policia espanyola organitzen una carnisseria en ple territori de l'Estat francès i són gentilment alliberats a la frontera espanyola. Es munta la farsa judicial del cas "Scala". . . Contra tot això el silenci còmplice, quan no la col·laboració graciosa, són les respostes de l'esquerra reformista al Parlament. Ells, amb el seu suport a la política "anti-terrorista" del Govern són també responsables d'aquest clima en el que els assassins de la dreta gosen aparèixer davant de la societat amb completa impunitat.

Per això, per començar de nou a trencar una dinàmica política que sols beneficia a la dreta, per la lluita contra la LAU, per exigir la seva retirada i denunciar la repressió, cal anar a la lluita del proper dia 11. I cal anar-hi per exigir el càstig dels assassins, perquè siguin depurats els jutges que els van alliberar. Cal anar a la lluita perquè la lluita és, al cap i a la fi l'únic llenguatge efectiu a l'hora de "convèncer" la dreta. Fer d'aquest dia una jornada de combat és en definitiva el testimoni més substancial i efectiu que tots i totes podem fer a la memòria dels companys assassinats.

EL DIA 11 FEM ASSEMBLEES A LES FACULTATS CONTRA LA LAU I CONTRA LA REPRESSIO I ASSISTIM A LA MANIFESTACIO A LES 7,30 DE LA TARDA A PLAÇA UNIVERSITAT.

COMITE D'UNIVERSITAT DEL MOVIMENT COMUNISTA DE CATALUNYA

